

[Gillstrup]

Lilli Gyldenkilde ind i virkelighedsmenneskers verden. Velkommen!

Jytte Andersen (S):

Jeg tror, at både fru Lilli Gyldenkilde og jeg har forstået, at Fremskridtspartiet vil gøre det lige dårligt for alle børnefamilier, uanset hvilken kommune de bor i.

Når jeg bad om ordet, var det for at henlede fru Lilli Gyldenkildes opmærksomhed på B 100, det socialdemokratiske forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af forældrebetaling i daginstitutioner. Heri hedder det nemlig i bemærkningerne som et løsningsforslag:

»Desuden opfordres regeringen til at fremsætte forslag til lovgivning, der øger kommunernes tilskyndelse til at nedbringe ventelisterne, herunder ophævelse af deponeringsordningen, så kommunerne ikke straffes økonomisk for at mindske ventelisterne.«

Det er faktisk deri, vi giver udtryk for, at det er et venteliste-problem, der skal løses, og at det efter vores mening er vejen at gå.

Jeg vil godt spørge fru Lilli Gyldenkilde, om ikke SF ser en risiko for en udvikling henimod forældre-løn, hvis man knytter så specifik en dagpengeligende ydelse til forældre i forhold til muligheden for at passe deres eget barn. Det er i hvert tilfælde for mig at se næsten den største risiko, hvis man gik ind på tankegangen i punkt 1 i SF's forslag.

Hans Jørgen Holm (V):

Fru Lilli Gyldenkilde uglede bl.a. mig meget for, at vi ikke umiddelbart ville acceptere tanken om at give kompensation for dagpenge til de forældre, der står og ikke kan få anvist arbejde, hvorefter der kom en lang redegørelse for de venteliste-problemer, der vitterlig er vedrørende daginstitutioner.

Det er to forskellige problemer. Det blev nævnt, at der er 30.000 på venteliste. Problemet er heldigvis ikke så stort, som det ser ud på papiret. Det er den erfaring, vi, der sidder i det kommunale regi, har. Den erfaring, vi gjorde i vores kommune, da vi rent faktisk fik skaffet pladser, var, at ventelisterne ikke var nær så lange, som de så ud til, fordi nogle havde fundet løsninger undervejs og andre var indskrevet flere steder. Derfor er venteliste-problemet ikke helt så stort, men det er der, det vil jeg ikke bortforklare.

Så vil jeg godt lige gøre den lille bemærkning, at det, at jeg om punkt 3 sagde, at det var en overvejelse værd, ikke betyder, at jeg dermed vil anbefale forslaget.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg er glad for, at hr. Hans Jørgen Holm gør mig opmærksom på, hvad Venstre har sagt i forbindelse med punkt 3. Det fik jeg i min lidt hidsige bemærkning ikke med, men det være hermed undskyldt. Jeg synes, det er fint, og at vi skal snakke om det i udvalget. Det var det ene, jeg skulle sige.

Det andet er til dem, der siger, at problemet ikke er stort. Over for dem vil jeg godt gentage, at hvis problemet ikke er stort, koster det, vi her foreslår, næsten ingen kroner at lave, for så er der ikke ret mange, der bliver omfattet af det. Jeg tror, det er lidt større end som så, det må jeg indrømme.

Det, jeg ønsker med dette forslag, er at presse kommunerne til at gøre det, de skal ifølge loven, nemlig stille pasningsmuligheder til rådighed for børneforældre.

Det er da godt nok, at fru Jytte Andersen siger: Jamen se nu på vores forslag B 100! Det har jeg set, fru Jytte Andersen, og det er klart, at vi er enige i de intentioner, der ligger i det også. Men der står nogle mennesker med dette problem nu, og det var derfor ønskeligt, om vi fik løst det nu; kunne vi så senere få lavet den model, som fru Jytte Andersen her ridser op, er det da meget enkelt, for så går de jo bare ud af dette system igen. Der opstår ikke noget nyt problem ved, at vi forsøger at løse dette for en tid, indtil vi kan få de andre ting i gang.

Vi kan jo se forskelligt på, hvornår vi kan få gennemført de ting, der ligger i B 100. Hvis der går 2-3 år, har det sandelig været en dyr affære for de forældre, jeg her taler om, for de ryger ud af a-kasse-systemet. Dem, vi taler om, er mennesker, som har været i arbejde, som er blevet afskediget, og som af en eller anden årsag pludselig ikke kan få passet deres børn mere. De ryger ud af systemet, og så kan man stå her og sige nok så smukke ord om, at når man er på bi-standshjælp og er under den sociale lovgivning, har man også ret til at bruge arbejdsformidlingssystemet. Hvis man kender lidt til arbejdsformidlingen, ved man, at arbejdsformidlingen har ikke tid til at tage alle de sociale problemer på sig, og derfor bliver de mennesker,